

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 27.11.2013
COM(2013) 831 final

2013/0411 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

**luvan antamisesta Puolalle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä
annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta
poikkeavia toimenpiteitä**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 1 kohdan mukaisesti antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön mainitusta direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi.

Puola on pyytänyt 18. kesäkuuta 2013 komissiossa saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa ottaa käyttöön direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä rajoittaakseen vähennysoikeuden 50 prosenttiin sellaisten moottoriajoneuvojen oston tai otto-, anto- tai leasing-vuokrauksen osalta, joita ei käytetä yksinomaan yrityskäyttöön, sekä kyseisiin ajoneuvoihin liittyvien tavaroiden ja palvelujen oston osalta, polttoaineen ostaminen mukaan luettuna.

Komissio antoi direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Puolan hakemuksen tiedoksi muille jäsenvaltioille 10. lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä. Se ilmoitti Puolalle 14. lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arviointiin tarvitsemansa tiedot.

Yleinen tausta

Direktiivin 2006/112/EY 168 artiklan mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää verollisia liiketoimia varten tehdyistä hankinnoista kannettu arvonlisävero. Direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen muuhun kuin yrityskäyttöön on vastikkeellinen palvelu, jos kyseisten tavaroiden ostosta kannettu arvonlisävero on oikeuttanut vähennykseen.

Tätä järjestelmää voi olla hankala soveltaa moottoriajoneuvoihin useistakin syistä, ennen kaikkea sen vuoksi, että yrityskäyttöä ja muuta kuin yrityskäyttöä on vaikea erottaa toisistaan. Jos ajoneuvon käytöstä pidetään kirjaa, kirjattujen tietojen ylläpito ja tarkastaminen rasittavat hallinnollisesti sekä yritystä että viranomaisia. Koska tämä koskee suurta määrää ajoneuvoja, vähäisetkin yksittäiset veropetokset voivat johtaa merkittäviin veromenetyksiin.

Puolan veroviranomaiset ovat pyytäneet lupaa käyttää direktiivin mukaisen järjestelmän sijasta vaihtoehtoista järjestelmää, jossa alkuperäinen vähennys rajoitetaan tiettyyn prosenttimäärään mutta yrityksiltä ei kanneta arvonlisäveroa ajoneuvon yksityiskäytöstä. Tämä yksinkertaistaa järjestelmää kaikkien osapuolten kannalta ja takaa samalla, että tietty prosenttiosuus verosta, joka olisi muuten voinut jäädä maksamatta, tulee kannetuksi.

Puola haluaa soveltaa 50 prosentin rajoitusta. Tämä perustuu Puolan omaan arviointiin, ja ehdotuksen mukaan rajoitusta tarkastellaan uudelleen, jos Puola pyytää sen voimassaolon jatkamista vuoden 2016 jälkeen.

Puolalla on nykyisin neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2010/581/EU¹ annettu lupa rajoittaa tiettyjen muiden moottoriajoneuvojen kuin henkilöautojen oston, yhteisöankinnan, maahantuonnin, vuokrauksen tai leasing-vuokrauksen osalta arvonlisäveron vähennysoikeus

¹ Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 27 päivänä syyskuuta 2010, Puolan tasavallalle annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeava erityistoimenpide (EUVL L 256, 30.9.2010, s. 24).

60 prosenttiin tai enintään 6 000:een Puolan zlotyyn. Kyseisen päätöksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2013.

Uutta vähennysoikeuden rajoitusta sovelletaan 1. tammikuuta 2014 alkaen moottoriajoneuvoihin, joita verovelvollinen ei käytä yksinomaan yritystarkoituksiin. Tietyntyyppiset moottoriajoneuvot jätettäisiin kuitenkin rajoituksen ulkopuolelle, ja ne kuuluisivat tavanomaisten sääntöjen soveltamisalaan. Tällaisia ajoneuvoja olisivat ne, joissa on enemmän kuin yhdeksän istumapaikkaa (mukaan lukien kuljettajan istumapaikka) ja joiden suurin sallittu kuormitettu massa on yli 3 500 kilogrammaa. Tämä rajoittaa soveltamisalan pääasiassa henkilöautoihin, umpi- ja avopakettiautoihin ja moottoripyöriin.

Rajoitus koskee myös erityistoimenpiteen soveltamisalaan kuuluviin moottoriajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista, polttoaineen osto mukaan luettuna, kannettavaan arvonlisäveroon, jos kustannukset eivät liity kokonaan verovelvollisen yritystoimintaan. Tällainen tapaus on esimerkiksi taksamittarien asentaminen.

Lupa poikkeuksen soveltamiseen annetaan yleensä rajoitetuksi ajaksi, jotta voidaan arvioida, onko erityistoimenpide aiheellinen ja tehokas. Poikkeuksen voimassaoloa olisi sen vuoksi jatkettava vain määräajaksi, jotta voidaan arvioida, ovatko edellytykset, joihin poikkeus perustuu, yhä ennallaan. Puola on pyytänyt lupaa soveltaa tämän ehdotuksen kohteena olevaa erityistoimenpidettä 31. joulukuuta 2018 asti.

Vastaavissa tapauksissa on kuitenkin yleensä myönnetty kolmen vuoden määräaika (ks. esim. neuvoston täytäntöönpanopäätökset 2012/232/EU² ja 2013/191/EU³). Sen vuoksi ehdotetaan, että tämän päätöksen voimassaolo päättyy vuoden 2016 loppuun mennessä ja että Puolaa pyydetään esittämään 1. huhtikuuta 2016 mennessä kertomus, joka sisältää sovellettua prosenttimääräistä rajoitusta koskevan arvioinnin siltä varalta, että poikkeuksen voimassaolo aiotaan jatkaa vielä vuoden 2016 jälkeen.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Direktiivin 2006/112/EY 176 artiklan mukaan neuvosto päättää, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Ennen kuin neuvosto on päättänyt asiasta, jäsenvaltiot saavat mainitun artiklan mukaan jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan moottoriajoneuvoihin liittyvää vähennysoikeutta.

Komissio teki vuonna 2004 ehdotuksen, johon sisältyy muun muassa sääntöjä siitä, minkätyyppisten kustannusten vähennysoikeutta voidaan rajoittaa (KOM(2004) 728 lopull.⁴). Neuvosto ei ole vielä päässyt ehdotuksesta yhteisymmärrykseen.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ei sovelleta.

² Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2012, luvan antamisesta Romanianle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä (EUVL L 117, 1.5.2012, s. 7).

³ Neuvoston täytäntöönpanopäätös, annettu 22 päivänä huhtikuuta 2013, Latvialle annettavasta luvasta ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, 168 artiklasta ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide (EUVL L 113, 25.4.2013, s. 11).

⁴ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/fi/com/2004/com2004_0728fi01.pdf

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

Intressitahojen kuuleminen

Ei sovelleta.

Asiantuntijatiedon käyttö

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu.

Vaikutusten arviointi

Ehdotuksella on mahdollisia myönteisiä vaikutuksia sekä yrityksiin että viranomaisiin, koska sillä voidaan ehkäistä arvonlisäveroon liittyviä petoksia ja yksinkertaistaa veronkantoa. Puola on pitänyt tätä ratkaisua sopivana toimenpiteenä, ja se on rinnastettavissa muihin poikkeuksiin, joita on ollut aiemmin tai on yhä voimassa.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotuksen tarkoituksena on antaa Puolalle lupa soveltaa direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä, jolla rajoitetaan verovelvollisen oikeutta vähentää tiettyjen moottorikäyttöisten maantieajoneuvojen oston tai otto-, anto- tai leasing-vuokrauksen ja niihin liittyvien kustannusten osalta arvonlisävero, jos ajoneuvo ei ole yksinomaan yrityskäytössä ja kustannukset välittömästi verovelvollisen yritystoimintaan liittyviä. Ehdotus sisältää myös direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevan poikkeuksen, jonka mukaan verovelvollisen ei tarvitse suorittaa veroa ajoneuvon käytöstä muussa kuin yrityskäytössä, jos arvonlisäveron vähennysoikeutta on rajoitettu. Toimenpide koskee ainoastaan ajoneuvoja, joiden istumapaikkojen määrä ja paino eivät ylitä tiettyjä rajoja.

Kyse on kiinteästä 50 prosentin rajoituksesta. Puolan on tarkasteltava uudelleen tätä prosenttiosuutta ja poikkeustoimenpiteiden tarpeellisuutta sekä raportoitava niistä aina, kun se pyytää rajoituksen voimassaolon jatkamista. Päätöstä sovelletaan siinä ilmoitettuun päivään asti tai päivään, jona vähennysoikeuden rajoituksia koskevat unionin säännöt tulevat voimaan, jos tämä tapahtuu aiemmin.

Oikeusperusta

Neuvoston direktiivin 2006/112/EY 395 artikla.

Toissijaisuusperiaate

Ehdotus kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska tämä päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity mitään velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajoitettu, erityistoimenpide on tavoitteeseensa nähden oikeasuhteinen.

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu säädöstyypi: neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Neuvoston direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on parhaiten soveltuva sääntelytapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Poikkeus ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin,

5. LISÄTIEDOT

Ehdotus sisältää uudelleentarkastelu- ja raukeamislausekkeet.

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Puolalle ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja 168 artiklasta poikkeavia toimenpiteitä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁵ ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Puola pyysi komissiossa 18 päivänä kesäkuuta 2013 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa ottaa käyttöön tiettyjä moottorikäyttöisiä maantieajoneuvoja ja niihin liittyviä kustannuksia koskevia, niistä direktiivin 2006/112/EY säännöksistä poikkeavia erityistoimenpiteitä, jotka koskevat verovelvollisen oikeutta tavara- ja palveluhankinnoista maksetun arvonlisäveron vähentämiseen sekä vaatimusta suorittaa vero yrityksen liikeomaisuuden käytöstä muussa kuin yrityskäytössä.
- (2) Komissio on direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti antanut Puolan esittämän pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 10 päivänä lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä. Se ilmoitti Puolalle 14 päivänä lokakuuta 2013 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki pyynnön arviointiin tarvitsemansa tiedot.
- (3) Direktiivin 2006/112/EY 168 artiklassa vahvistetaan verovelvollisen oikeus vähentää verosta, joka tämän on maksettava, arvonlisävero, joka on kannettu verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Kyseisen direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohta sisältää vaatimuksen, jonka mukaan arvonlisäveroa on suoritettava, kun liikeomaisuutta otetaan verovelvollisen omaan tai tämän henkilöstön yksityiseen käyttöön tai yleisesti ottaen muita kuin yrityksen varsinaisia tarkoituksia varten.
- (4) Puolan pyytämä toimenpide poikkeaa kyseisistä säännöksistä, koska siinä rajoitetaan verovelvollisen oikeutta vähentää arvonlisävero tiettyjen moottorikäyttöisten maantieajoneuvojen oston tai otto-, anto- tai leasing-vuokrauksen ja niihin liittyvien kustannusten osalta sekä vapautetaan verovelvollinen velvoitteesta suorittaa arvonlisäveroa rajoituksen soveltamisalaan kuuluvan ajoneuvon muusta kuin yrityskäytöstä.
- (5) Ajoneuvojen muuta käyttöä kuin yrityskäyttöä on vaikea määrittää tarkasti, ja silloinkin, kun se on mahdollista, määrittäminen on usein hankala käyttää. Ehdotetuissa toimenpiteissä arvonlisäveroksi, joka voidaan vähentää myös muussa kuin yrityskäytössä oleviin moottoriajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista,

⁵ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

vahvistettaisiin joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta kiinteä prosenttimäärä. Puola katsoo, että 50 prosentin osuus on käytettävissä olevien tietojen perusteella oikeutettu. Jos ajoneuvoon on sovellettu edellä mainittua rajoitusta, siihen ei kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi pitäisi soveltaa vaatimusta, jonka mukaan ajoneuvon muusta kuin yrityskäytöstä on suoritettava arvonlisävero. Näitä toimenpiteitä voidaan perustella tarpeella yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista ja estää veropetokset, jotka perustuvat virheelliseen kirjanpitoon ja valheelliseen veroilmoitukseen.

- (6) Erityistoimenpiteisiin liittyvää vähennysoikeutta koskevaa rajoitusta olisi sovellettava arvonlisäveroon, joka on maksettu tiettyjen moottorikäyttöisten maantieajoneuvojen ostamisen, yhteisöhankinnan, tuonnin, vuokraamisen tai leasing-vuokrauksen yhteydessä ja näihin liittyvistä kustannuksista, mukaan lukien polttoaineen ostaminen.
- (7) Tietyn tyyppiset moottoriajoneuvot olisi jätettävä erityistoimenpiteiden ulkopuolelle, koska niiden käyttö muissa kuin yritystarkoituksissa katsotaan niiden luonteen tai sen yritystoiminnan tyyppin, johon niitä käytetään, vuoksi erittäin vähäiseksi. Sen vuoksi erityistoimenpiteitä ei pitäisi soveltaa ajoneuvoihin, joissa on enemmän kuin yhdeksän istumapaikkaa (mukaan lukien kuljettajan istumapaikka) ja joiden suurin sallittu kuormitettu massa on yli 3 500 kilogrammaa. Lisäksi vähennysoikeuden rajoitusta ei pidä soveltaa sellaisista kustannuksista kannettuun arvonlisäveroon, jotka liittyvät kokonaan verovelvollisen yritystoimintaan.
- (8) Koska ehdotettu prosenttimäärä perustuu ajoneuvojen yrityskäyttöä koskeviin alustaviin päätelmiin, poikkeavien toimenpiteiden olisi oltava ajallisesti rajoitettuja, jotta niiden vaikuttavuutta ja prosenttimäärän sopivuutta voidaan arvioida.
- (9) Jos Puola katsoo, että poikkeustoimenpiteitä on tarpeen jatkaa vielä vuoden 2016 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle toimenpiteiden soveltamista koskeva kertomus, johon sisältyy sovelletun prosenttimäärän arviointi, sekä toimenpiteiden jatkamista koskeva hakemus viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2016.
- (10) Komissio antoi 29 päivänä lokakuuta 2004 ehdotuksen⁶ neuvoston direktiiviksi, jolla muutetaan direktiiviä 77/388/ETY (nykyistä direktiiviä 2006/112/EY) muun muassa yhdenmukaistamalla kululuokat, joihin vähennysoikeutta koskevia poikkeuksia voidaan soveltaa. Kyseisen ehdotuksen mukaan vähennysoikeuden rajoituksia voitaisiin soveltaa moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin. Tämän päätöksen mukaisten poikkeustoimenpiteiden voimassaolon olisi päätyttävä päivänä, jona muutosdirektiivi tulee voimaan, jos kyseinen ajankohta on ennen tämän päätöksen mukaista voimassaolon päättymispäivää.
- (11) Poikkeuksella on ainoastaan vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan arvonlisäveron kokonaismäärään, eikä se vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin Euroopan unionin omiin varoihin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 168 artiklassa säädetään, Puolalle annetaan lupa rajoittaa arvonlisäveron vähennysoikeus 50 prosenttiin, kun arvonlisävero kannetaan moottorikäyttöisten maantieajoneuvojen ostamisen, yhteisöhankinnan, tuonnin, vuokraamisen tai leasing-vuokrauksen yhteydessä ja kun arvonlisävero kannetaan kyseisiin ajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista, jos ajoneuvo ei ole pelkästään yrityskäytössä.

⁶ KOM(2004) 728 lopull. (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10).

Ensimmäisessä kohdassa säädettyä rajoitusta ei sovelleta moottoriajoneuvoihin, joiden suurin sallittu kuormitettu massa on yli 3 500 kilogrammaa tai joissa on enemmän kuin yhdeksän istumapaikkaa, mukaan lukien kuljettajan istumapaikka.

Ensimmäisessä kohdassa säädettyä rajoitusta ei pidä soveltaa sellaisista kustannuksista kannettuun arvonlisäveroon, jotka liittyvät kokonaan verovelvollisen yritystoimintaan.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, Puolalle annetaan lupa olla rinnastamatta vastikkeellisiin palveluihin sitä, että tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitetun rajoituksen soveltamisalaan kuuluva ajoneuvo on verovelvollisen tai tämän henkilöstön yksityisessä käytössä tai että ajoneuvoa yleisesti ottaen käytetään muita kuin yrityksen varsinaisia tarkoituksia varten.

3 artikla

1. Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se annetaan tiedoksi.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014. Sen voimassaolo päättyy päivänä, jona tulevat voimaan unionin säännöt, joissa määritetään, mistä moottorikäyttöisiin maantieajoneuvoihin liittyvistä kustannuksista arvonlisäveroa ei voida vähentää täysimääräisenä, tai 31 päivänä joulukuuta 2016 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

2. Mahdollinen tässä päätöksessä tarkoitettujen toimenpiteiden voimassaolon jatkamista koskeva hakemus on jätettävä komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2016. Tällaiseen hakemukseen on liitettävä kertomus, joka sisältää arvioinnin prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota tämän päätöksen perusteella sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Puolan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*